

Overskatteraad. Der har den højtærede Ministers Hukommelse ganske vist slaaet fejl, naar han sagde, at han havde faaet sine Forslag om at skærpe Ligningsreglerne og forandre Institutionerne vedtaget, som han har ønsket, for han har overhovedet ikke fremsat Forslag derom i Folketinget (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Men for Fællesudvalget!). Ja, men da forelaa allerede vort Forslag om et for hele Landet gældende Overskatteraad. Jeg havde ikke gjort denne Indvending overfor den højtærede Minister, hvis ikke Lovforslaget efter de mange Klager og Anker over den mangelfulde Skatteligning baade i By og paa Land, som ere komne frem siden Oktober i Fjor, var kommet her op til Landstinget uden nogen Forandring i de gældende Regler paa dette Omraade. Det er først Landstinget, som har taget Initiativet i denne Sag. Det er os, der have faaet vedtaget nye Regler, selv om vi for Landsoverskatteraadets Vedkommende have faaet den højtærede Ministers værdifulde Bistand til, at dette Landsoverskatteraad eller Overskatteraad, som vi kaldte det, kunde blive saa stærkt som muligt. Her foreslaas altsaa et Overskatteraad paa 9 Medlemmer, af hvilke Formanden og 1 Medlem udnævnes af Kongen, 3 Medlemmer vælges af Finansministeren og 4 af Rigsdagen udenfor dens Midte, 2 af hvert Ting. Det er det, som Ministeren har, men det er os, der have foreslaaet det, og det er os, der have faaet det vedtaget. Vi takke kun, fordi dette Raad maaske er blevet endnu bedre end det, vi foreslog; men det er et ganske andet Landsskatteraad end det, som den højtærede Minister havde foreslaaet, og som nu helt bortfalder som en unødvendig Kassationsret.

Dernæst komme vi til Ændringsforslag Nr. 27, som kun gaar ud paa, at en Afskrift af Mandtalslisten tillige skal sendes til Skatteraadet, hvilket ikke udtrykkeligt stod der. Ved Ændringsforslag Nr. 28 er det kun en Trykfejl, der rettes.

Ændringsforslag Nr. 29 angaar den nye Bestemmelse om, hvad Selvangivelserne skulle indeholde. Jeg skal paa Grund af denne Bestemmelser Vigtighed læse den op; den er modificeret saaledes, som den højtærede Minister har ønsket den:

„I Selvangivelsen skal Indkomsten være angiven særskilt for de forskellige Hovedarter af Indkomster, hvorefter de opgivne Beløb sammenlægges, saa at Selv-

angivelsen tillige udviser den samlede Indkomst, og for Formuens Vedkommende skal foruden Nettoformuens samlede Beløb være angivet, hvorledes dette fordeler sig paa 1) Nettoformue i fast Ejendom med alt Tilbehør, Kreaturer, Redskaber og Maskiner m. v. og 2) anden Nettoformue.

For Indkomsten kan dog ikke forlanges en Specifikation, der gaar ud over, hvad Reglerne om kommunal Kildebeskatning tilsige.“

Det næste Ændringsforslag, Nr. 30, angaar ligeledes Skemaerne til Brug ved Selvangivelse: „Skemaer til Brug ved Selvangivelse udarbejdes paa Finansministerens Foranstaltning og tilstilles af Ligningsmyndighederne alle, der kunne anses for skattepligtige. Skemaerne skulle være saaledes indrettede, at skattepligtige, der have Bolig i egen Ejendom, fri Bolig eller frit Ophold, eller som forbruge egne Produkter eller Varer, udtagne af egen Varebeholdning, kunne faa *Lejlighed* til at angive Værdien af disse Goder.“

Det er ikke den Form, vi have ønsket eller faaet vedtaget; det er jo kun en Anvisning til Folk om, at de kunne faa Lov til at angive disse Indtægter, som vi netop ønskede, at de skulde være forpligtede til at angive. Hvad dernæst Ændringsforslaget under Nr. 31 angaar, da er det et Forsøg, vi have gjort, et Forslag, vi have stillet, fordi vi fandt, at det var urimeligt fremdeles at have en Selvangivelsespligt — thi den indeholder Loven af 1903 jo allerede —, som ganske illuderer. Det er jo oplyst officielt, at der er 70 pCt. paa Landet og i Købstæderne ogsaa mange, som ikke gøre Selvangivelse, uagtet Loven fordrer det. Vi havde derfor foreslaaet at gøre det til Lov, saaledes som det er Praksis adskillige Steder, og ikke mindst i København, at den, der forsømmer at gøre sin Selvangivelse, som han er forpligtet til efter Loven, faar et Tillæg til sit foregaaende Aars Skat paa mindst 10 pCt., naturligvis med Ret for Ligningsmyndighederne til under særlige Forhold at se bort fra den skete Undladelse. Vi have lagt Vægt paa denne Bestemmelse, men have altsaa ikke kunnet sætte den igennem, og jeg skal senere gøre nogle almindelige Bemærkninger herom. Ændringsforslaget under Nr. 33 er af sproglig Natur, og Ændringsforslag Nr. 34 er af redaktionel Natur. Ved Ændringsforslag Nr. 35 bliver det fastslaaet, hvad der vel allerede er Regelen, at Kendelsen meddeles Klageren; det synes nemlig at være ret